

Sygn. akt: I C 1134/18 upr.

Na rozprawie dnia 12 lipca 2019 r. nie stawił się pełnomocnik powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G., zawiadomiony prawidłowo.

Pozwany K. K. nie stawił się, zawiadomiony w trybie art. 139 § 1 kpc, nie złożył żadnych wyjaśnień, ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Emilia Strzelczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lipca 2019 r. w K.

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.

przeciwko K. K.

o zapłatę

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Powód, B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. K. kwoty 2587,71 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż wiarygodność wynika z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z (...) S.A. w dniu 07.03.2015 r. o numerze (...). Pozwany zaprzestał spłacania rat, do których zobowiązał się zgodnie z postanowieniami w/w umowy, wobec czego poprzedni wierzyciel wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki ze skutkiem na dzień 25.08.2015 r. Przedmiotowa wiarygodność została zbyta na rzecz (...), a następnie w dniu 23.09.2016 r. na rzecz powoda w ramach

transakcji sekurytyzacji. Na dochodzone pozwem roszczenie składają się : kwota 1800,70 zł tytułem kapitału i kwota 787,01 tytułem odsetek.

Pozwany K. K. zawiadomiony o terminie rozprawy w trybie art. 139§1 kpc, nie stawiał się na rozprawie i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 07.03.2015 r. K. K. zawarł z (...) S.A. umowę pożyczki o numerze (...), na mocy której otrzymał od pożyczkodawcy kwotę pożyczki 1 500 zł, zobowiązując się do jej zwrotu wraz z prowizją i innymi opłatami w łącznej kwocie 2896,58 zł w 60 tygodniowych ratach.

(dowód : umowa pożyczki k. 20-21)

W dniu 23.09.2016 r. (...) zawarł umowę przelewu wierzytelności z B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G..

(dowód: umowa przelewu wierzytelności– k. 22-24)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanego, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności, powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne. Przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności z 23.09.2016 r. może stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy doszło, nie wykazuje ona natomiast, iż obejmowała m. in. wierzytelność wskazaną w pozwie. Z przedłożonej przez powoda niekompletnej kopii umowy przelewu wierzytelności nie wynika jakie wierzytelności były tą umową objęte. Do pozwu dołączono jedynie obejmujący przedmiotową wierzytelność wydruk określony jako wyciąg z załącznika do umowy przelewu wierzytelności z dnia 23.09.2016 r. zawartej pomiędzy (...) a B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. (k.25). Wyciąg ten nie jest dokumentem, stanowi bowiem jedynie wygenerowany automatycznie wydruk, który nie wiadomo w jakim trybie został sporządzony. Należy podzielić w tym zakresie stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażone w wyroku z dnia 15.10.2015 r. w sprawie I ACa 492/15, zgodnie z którym nabycia wierzytelności w drodze cesji nie można domniemywać i okoliczność ta powinna wynikać wprost z dokumentów. W żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszone są dane pozwanego i inne informacje. Wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności była także wierzytelność (...) przysługująca względem pozwanego z tytułu zaciągniętej przez niego pożyczki.

Wskazać przy tym należy, iż powód nie przedstawił dowodu nabycia wierzytelności wobec pozwanego przez (...) od wierzyciela pierwotnego.

Wprawdzie powód przedłożył na poparcie swego roszczenia również wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (k. 26), jednak wyciąg ten jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Zgodnie z treścią art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego pozbawiony jest mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym. Samo dokonanie zapisu w księgach funduszu o istnieniu wierzytelności nie wiąże się bowiem z domniemaniem prawnym, iż wierzytelność istnieje, brak bowiem jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonywanych wpisów, poza ich prawidłowością formalną. O ile wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu potwierdza fakt dokonania cesji (nabycia wierzytelności), o tyle do wykazania skuteczności tego nabycia w świetle prawa cywilnego lub szerzej - do wykazania istnienia wierzytelności konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów. Domniemanie

zgodności z prawdą treści dokumentu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie obejmuje faktu istnienia wierzytelności nabytej przez fundusz sekurytyzacyjny w drodze przelewu. Jak wynika z powyższego, jest to dokument, który w postępowaniu cywilnym ma ograniczoną moc dowodową i w ocenie Sądu nie stanowi wystarczającego ani wiarygodnego dowodu na samodzielne potwierdzenie, że powodowi przysługuje określona wierzytelność, a tym bardziej na jej wysokość.

Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie stanowi dowodu przejścia praw do wierzytelności wobec pozwanego z wierzyciela pierwotnego na powoda.

Skoro zatem nie wykazano tego, że doszło do nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanemu, powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na brak legitymacji czynnej po stronie powoda.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl wskazanych przepisów to strony obowiązane są przedstawiać dowody, a Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu. Ciężar udowodnienia spoczywa na stronie, a ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznał powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających, że doszło do nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanemu. Mając na względzie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.